

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَرْزُقِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِثْرًا حِجَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيَصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ (٤٣)

آیا ندانسته‌ای که خدا [ست که] ابر را به آرامی می‌راند سپس میان [اجزاء] آن پیوند می‌دهد آنگاه آن را متراکم می‌سازد پس دانه‌های باران را می‌بینی که از خلال آن بیرون می‌آید و [خداست که] از آسمان از کوههایی [از ابر یخ‌زده] که در آنجاست تگرگی فرو می‌ریزد و هر که را بخواهد بدان گزند می‌رساند و آن را از هر که بخواهد باز می‌دارد نزدیک است روشنی برفش چشمها را ببر د (٤٣)

سوره:النور

دکتر عبد المجید الزندانی میگوید: بعد از مطالعات بر روی ابرها در مرکز رصد خانه جده (عربستان سعودی) به این نتیجه رسیدم که، چگونگی باران از ابرها دارای سیستم و مراحل خاصی می باشد، سپس به قرآن کریم رجوع کردم برایم واضح شد که خداوند متعال این مراحل را به شکل دقیق بیان نموده است.

یکی از این ابرها را نوع تراکمی مینامند:

ابره‌های متراکم: وقتی ابرها خورد روی هم متراکم می‌شوند، و ابرهای بزرگتر را تشکیل می‌دهند، چنانکه خداوند در قرآن کریم فرموده است: **(أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ)** ابرها را روی هم متصل می‌گرداند، **ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا**، یعنی متراکم می‌سازد. **(ثم يجعله ركاماً فتری الودق يخرج من خلاله)**

در ابرهای کوه مانند پارچه های یخ وجود دارد که با گردش آنها تگرگ تشکیل می شود،

(وینزل من السماء من جبال فيها من برد فیصیب به من یشاء ویصرفه عن یشاء یکاد سنا برقه یذهب بالأبصار) از آسمان از ابرهای کوه مانند آن، تگرگهای بزرگی را فرو می‌آورد، و هر کس را بخواهد بان ضرر میرساند، و هر کس را بخواهد از زیان آن برطرف می‌کند. درخشندگی برق (حاصل از اصطکاک) ابرها (آن اندازه نیرومند است) نزدیک است چشمها را (خیره و) از میان بردارد. به این نتیجه خواهد رسید که ابرهای باهم متصل می‌شوند، چرا قرآن از کلمه تالیف استفاده نموده است، تالیف بمعنای چند چیز مختلف را در کنار هم گذاشتن و به هم پیوند دادن است. علت اینکه قرآن کریم کلمه تالیف بکار برده این است که پاره ابرها از نظر غلظت بخار آب و ترکیبات و غیره با هم فرق می‌کند. چرا قرآن کریم از حرف (فا) استفاده کرده است؟ حرف (فا) به تعقیب و ترتیب دلالت میکند، که بسرعت می‌انجامد.

شرح آیه مبارکه: ریزه تگرگ همانطور قرآن کریم گفته در واقع دانه های یخ است که در بالائی ابرها است. ریزه های تگرگ زمان تشکیل می شود که تخته های یخی در بالای ابر، قطره های آب را که سردی آنها در تحت صفر است ولی متجمد نمی شوند جمع می کند. و این قطره ها بزرگتر شده و حرکت رو به بالای آنها متوقف می شود و به صورت قطره های باران و تگرگ فرو می آیند.

دانشمندان میگویند: وقتی تگرگ از میان یک منطقه تحت صفر و منطقه ریزهای یخی در ابر می افتد ابر الکتریست می شود، وزمانی قطره های مایع با دانه های تگرگ بر خود میکنند سریعاً هنگام تصادم یخ می بندند. این عمل سطح دانه تگرگ را از ذرات یخ دور تا دور گرم ترنگه می دارد. این آیه مبارکه بیان گر چنین واقعه می باشد): **فیصیب به من یشاء ویصرفه عن یشاء یکاد سنا برقه یذهب بالأبصار (سنا"** درخشندگی. پرتو. اینجا اشاره به رعد و برقهای است که الکتریست می شود .

وگاهی در یک دقیقه چهل بار آذرخش در میگیرد. و این الکترونها از بخش سرد تر به بخش گرمتر جریان پیدا می کنند. سپس از آن دانه تگرگ برق منفی می شود همین اثر نیز وقتی قطر های با زیر صفر با دانه های تگرگ و ذره های ریز داری برق مثبت بر خورد می کنند رخ می دهد. این شحنة های داری برق مثبت توسط باد به منطقه بالای ابر برده می شوند و تگرگ دارای برق منفی به زیر ابر می افتد و بدین گونه منطقه پائین تر ابر منفی می شود این برق منفی بصورت نور آزاد می شود. و نور آن چنان شدیدی است چشمها را خیره میسازد.

منبع: [اثبات اعجاز علمی قرآن کریم](#)

<http://islam-pdf.persianguig.ir>